

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A IV A CIVILĂ
DOSAR NR.

ÎN C H E I E R E

Ședința publică de la

Curtea constituită din :

PREȘEDINTE -

JUDECATOR -

GREFIER -

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulată de apelanta pârâtă împotriva sentinței civile nr. din pronunțată de Tribunalul București – Secția a III-a Civilă în dosarul nr. , în contradictoriu cu intimatul reclamant

Cererea de chemare în judecată are ca obiect „drept de autor și drepturi conexe”.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă apelanta pârâtă reprezentată de avocat cu împuternicirea avocațială seria, intimatul reclamant reprezentată de avocat cu împuternicirea avocațială seria

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care

Curtea pune în discuția părților motivului de apel referitor la cota de TVA și la aplicabilitatea prevederilor art.519 c.pr.civ., în această problemă de drept, critica din apel referindu-se la procentul de TVA care se datorează, respectiv în cuantum de 19% sau 24%, funcție de data la care a avut loc faptul generator, așa cum prevederile Codului Fiscal.

Instanța urmează a interpreta care este factorul generator, după pronunțarea hotărârii și stabilirea obligației sau prestarea, folosirea, utilizarea a ceea ce este urmat de remunerație.

De asemenea pune în vedere părților să pună concluzii și cu privire la împrejurarea dacă se datorează TVA, pentru această operațiune, pe care o realizează în speță, acesta fiind plătitor de TVA, potrivit fiscalului, și cu privire la aplicabilitatea art.126 și următoarele din fost Cod Fiscal, în sensul dacă este o operațiune supusă TVA-ului și, în raport de aceasta, asupra datei la care urmează a se stabili a avut loc faptul generator. De asemenea urmează ca părțile să pună concluzii și cu privire la contextul în care se percepe această remunerație.

Apărătorul apelantei pârâte depune la dosarul cauzei concluziile sale în raport de formularea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei

chestiuni de drept, cu care este de acord și solicită amânarea pronunțării pentru a dezvolta în scris punctul său de vedere în raport de cele puse în discuție de instanță la acest termen. Arată că sunt texte, de ordine publică, care impun celor care emit o factură, în cauza de față OGC, să emită factură în a cincisprezecea zi a lunii următoare celei în care intervine faptului generator, iar în situația de față coroborând art.134¹ cu art.155, faptul generator, pentru că se asimilează această remunerație acordată artiștilor interpreți și executați, cu o prestare de servicii și deci datorează TVA, în raport de norma prevăzută de art.155¹ se impune emiterea facturii la data respectivă și în raport de data la care aceasta este emisă, respectiv înainte de 01.07.2010 sau ulterior acestei date, cota de TVA datorată este de 19% sau de 24%.

Apărătorul intimatului reclamant arată, referitor la împrejurarea dacă se datorează sau nu TVA, pentru aceste remunerații, că până în anul 2005 nici un organism de gestiune colectivă, nu a fost plătitor de TVA, pentru că nu s-a schimbat Codul de procedură fiscală, în anul 2005 s-a schimbat Codul de procedură fiscală și pe lângă organismele de gestiune colectivă au devenit plătitori de TVA și alte entități, care făceau activități de prestări servicii, ca de exemplu operatorii de cablu, respectiv de la 01.06.2005 acele abonamente la cablu au devenit plătitoare de TVA. Mai arată că a existat un proces între un plătitor de TVA,, și Ministerul Finanțelor care a spus că, de la abonați să nu se încaseze abonamentele cu TVA până la 01.06.2005 și doar ce a fost abonament de la 01.06.2005. Precizează că a mai existat un organism de gestiune colectivă,, care a refuzat să devină plătitor de TVA, considerând că este asociație de non profit, nu a plătit TVA pe perioada 2005 – 2006, a fost dat în judecată de Ministerului Finanțelor și a pierdut procesul, hotărârea este irevocabilă, iar suma i-a fost imputată pentru 2006 și prima lună din 2007, întrucât pentru anul 2005 era prescris. Ca operațiune apreciază că este imposibilă, pentru că Ministerul Finanțelor a obligat și în acest sens dețin corespondență cu Ministerul Finanțelor, care spune că orice remunerație, pe care o încasează organismele de gestiune colectivă, trebuie să fie purtătoare de TVA. Cu privire la TVA, dacă se datorează 19% sau 24%, apreciază că, în cauza de față, se datorează în funcție de momentul în care s-a făcut prestarea de serviciu. Consideră că TVA este un accesoriu la prestarea de serviciu și că o lege civilă nu se poate aplica retroactiv. Precizează că atunci când se face un control de către ANAF, TVA-ul la care aceștia fac referire este de 24%, care pretinde ca TVA-ul să fie plătit la data emiterii facturii, respectiv dacă factura a fost emisă, de exemplu, în 2014 sau 2015, plata TVA-ului se face la 24%, astfel că i se poate imputa 5%, procent pe care nu îl poate încasa de la artiștii interpreți, întrucât ar fi deturnare de fonduri și este echivalentul evaziunii fiscale. Consideră că dacă prestarea s-a făcut până la 01 iulie 2010, TVA-ul datorat este de 19%, iar dacă serviciul a fost prestat după această dată, când s-a modificat Codul Fiscal, TVA-ul datorat este de 24%. Învederează instanței că nu

există practică unitară pe aspectul TVA-ului nici la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În ceea ce privește aplicabilitatea prevederilor art. 519 c.pr.civ., lasă la aprecierea instanței, fiind o problemă de drept veche, iar pe acest aspect nu există practică unitară.

Apărătorul apelantei pârâte arată că își susține punctul de vedere exprimat prin notele depuse la acest termen de judecată în sensul că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în raport de art.519 c.pr.civ. .

C U R T E A

Pentru a da posibilitate părților să depună note scrise,

D I S P U N E

Amână pronunțarea la **14.10.2015.**

Data în ședință publică, azi, 07 octombrie 2015.

PRESEDINTE

.....

JUDECĂTOR

.....

GREFIER

.....

C U R T E A

În aceeași compunere și pentru aceleași motive,

D I S P U N E

Amână pronunțarea la **21.10.2015.**

Data în ședință publică, azi, 14 octombrie 2015.

PRESEDINTE

.....

JUDECĂTOR

.....

GREFIER

.....

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IV-A CIVILĂ

DOSAR NR.:

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE –

JUDECĂTOR –

GREFIER –

Pe rol se află pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform art.519 Cod proc.civ., în cauza înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a IV-a Civilă sub nr., privind soluționarea cererii de apel formulată de apelanta-pârâtă, cu sediul în și cu sediul ales la, împotriva sentinței civile nr. din, pronunțată de Tribunalul București – Secția a III-a Civilă în dosarul nr., în contradictoriu cu intimatul-reclamant, cu sediul în, cererea având ca obiect drept de autor și drepturi conexe.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 07 octombrie 2015, consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, Curtea, pentru a da posibilitate părților să depună note scrise, a amânat pronunțarea la 14 octombrie 2015, apoi la 21 octombrie 2015.

C U R T E A,

Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, constată următoarele:

I. Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru următoarele considerente:

Condițiile de admisibilitate prevăzute de art.519 alin.1 Cod proc.civ. sunt îndeplinite în cauză:

1. existența unei cauze aflate în curs de judecată – această condiție este îndeplinită deoarece litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea se află în curs de judecată, pe rolul Curții de apel București – Secția a IV-a civilă;
2. cauza să fie soluționată în ultimă instanță – această condiție este îndeplinită, deoarece Curtea de Apel București urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care este definitivă, potrivit art. 634 alin.1 pct.4 C.pr.civ. coroborat cu art. XVIII alin.2 din Legea nr.2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, având în vedere faptul că tribunalul a fost sesizat cu o acțiune evaluabilă în bani în valoare mai mică de 1.000.000 lei;
3. de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 126 alin. 1 lit. a) din Codul fiscal, respectiv art.134 și art.140 din Codul fiscal depinde soluționarea litigiului dedus judecății;
4. chestiunea de drept enunțată este nouă, deoarece din consultarea jurisprudenței s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

II. Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția a III-a civilă la data de sub nr., reclamantul - a chemat în judecată pe pârâta, în temeiul dispozițiilor art.1349 și art.1381 C.civ., coroborat cu prevederile Legii nr.8/1996 privind dreptul

de autor și drepturile conexe, modificată, cu normele de aplicare a legii și cu deciziile de colector, respectiv Decizia ORDA nr. 74/2006, Decizia ORDA nr.230/2007, Decizia ORDA nr.284/2010, Decizia ORDA nr.216/2011, Deciziile civile nr.23A/2007 și nr.153A/2011 ale Curții de Apel București, solicitând instanței să pronunțe o hotărâre prin care:

1. să oblige pârâta la plata sumei de 5.56,89 lei, cu TVA, reprezentând remunerație datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea de către postul de radio a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, începând cu 01.04.2007-30.06.2011;
2. să oblige pârâta la plata sumei estimate de 250.00 lei, cu TVA, reprezentând remunerație datorată artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea de către postul de radio a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, în perioada 01.07.2011- 30.09.2013, urmând ca suma reală să fie stabilită prin expertiză contabilă;
3. Să oblige pârâta la plata sumei estimate de 50.000 lei reprezentând penalități de întârziere aferente remunerațiilor datorate, urmând ca suma reală să fie stabilită prin expertiză contabilă;
4. să oblige pârâta să pună la dispoziția conform art. 130 alin.1 lit. h) din legea nr.8/1996, lista completă a fonogramelor utilizate în serviciile de programe pentru perioada menționată;
5. să oblige pârâta la plata cheltuielilor de judecată.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe dispozițiile art.1349 și următoarele Cod civil referitoare la răspunderea civilă delictuală, Legea nr.8/1996, Metodologiile și deciziile de colector publicate prin Decizia ORDA nr.74/2006, Decizia ORDA nr.230/2007, Decizia ORDA nr.284/2010, Decizia ORDA nr.216/2011, Deciziile civile nr.23A/2007 și nr. 153A/2011 ale Curții de Apel București.

Prin raportul de expertiză contabilă efectuat în primă instanță de expert tehnic s-a stabilit că valoarea remunerației datorată pentru perioada 1.04.2007-30.09.2013 este de 14.478,19 lei, că valoarea TVA-ului aferent acestei remunerații este de 3.474,77 lei și că valoarea penalităților de întârziere datorate pentru aceeași perioadă este de 14.403,72 lei. În cuprinsul raportului de expertiză expertul contabil a făcut mențiunea că TVA a fost calculat prin aplicarea cotei de 24%.

Prin **sentința civilă nr.**, **Tribunalul București – Secția a III-a civilă** a admis cererea reclamantului în contradictoriu cu pârâta, a obligat pârâta la plata către reclamantă a sumei de 17.952,96 lei, cu TVA, reprezentând remunerație datorată artiștilor interpreți, pentru radiodifuzarea fonogramelor de către pârâtă în perioada 01.04.2007 - 30.09.2013 precum și la plata penalităților de întârziere în sumă de 14.103,72 lei; a obligat pârâta să pună la dispoziția lista fonogramelor utilizate în perioada de referință; a obligat pârâta la plata cheltuielilor de judecată către reclamantă în sumă de 2800 lei.

Împotriva sentinței civile nr. a formulat **apel** pârâta, în motivarea căruia a susținut, între alte critici, că TVA-ul aferent debitului principal a fost calculat greșit, pentru că expertul nu a avut în vedere că această taxă nu a fost tot timpul de 24%, ci până în data de 1 iulie 2010 a fost de 19%.

Intimatul-reclamant a formulat **întâmpinare**, prin care a arătat că este corectă obligarea pârâtei la plata TVA-ului de 24%, întrucât potrivit legislației este aplicabil TVA-ul de la data pronunțării hotărârii judecătorești în baza căreia vor fi emise, ulterior, facturile fiscale purtătoare de TVA. A mai arătat intimatul că este o asociație privată nonprofit, înființată conform OG nr. 26/2000 și Legii nr.8/1996 care îi acordă statutul de organism de gestiune colectivă; că organismele de gestiune colectivă conform legii dreptului de autor și a drepturilor conexe au dreptul de a reține o cotă de administrare de maxim 15% pentru acoperirea cheltuielilor efectuate cu colectarea și repartizarea remunerațiilor către titularii de drepturi. Întrucât este plătitor de TVA, pentru a evita prejudicierea titularilor de drepturi cu sumele care nu mai pot fi recuperate din TVA-ul dedus la buget pentru facturi fiscale neîncasate,

..... emite înștiințări de plată către utilizatori, urmând ca facturile fiscale să fie emise în momentul în care se confirmă efectuarea plății.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Punctul de vedere al intimatului-reclamant

Cu privire la chestiunea care este cota TVA corectă de aplicat la remunerație, 19% sau 24%, s-a arătat că, dacă prestațiile facturate se referă la servicii pentru care faptul generator a intervenit anterior 01 iulie 2010, cota de TVA care ar trebui aplicată este de 19%, deoarece radiodifuzarea fonogramelor a avut loc în perioada 01.04.2007-30.06.2010. Cum TVA este un accesoriu al prestației facturate (în cazul reclamantei, prestația fiind radiodifuzarea fonogramelor), în opinia reclamantei nu se poate aplica un TVA de 24% intervenit după data de 01.07.2010, deoarece legea civilă nu poate fi aplicată retroactiv.

Dacă prestațiile facturate se referă la servicii pentru care faptul generator a intervenit după 01 iulie 2010, cota de TVA care ar trebui aplicată este de 24%, deoarece radiodifuzarea fonogramelor a avut loc în perioada 01.07.2010 -30.09.2013. Cum TVA este un accesoriu al prestației facturate (în cazul reclamantei prestația fiind radiodifuzarea fonogramelor), în opinia reclamantei pentru această perioadă cota TVA trebuie să fie de 24%.

A arătat însă reclamanta că, atunci când ANAF efectuează un control, fără a ține cont de prevederile Codului fiscal, susține că trebuie aplicată cota de TVA de la data emiterii facturii, adică în cazul reclamantei de 24%, deși aceasta nu se încadrează la excepțiile prevăzute de Codul fiscal 134² alin. (2).

Conform art.134 Cod fiscal, faptul generator îl reprezintă evenimentul (actul ori faptul juridic) prin care se naște creanța față de bugetul de stat. Exigibilitatea taxei reprezintă, conform art.134 alin. (2) C. fisc., data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată. Și în materie de TVA, obligațiile fiscale sunt stabilite cu termen, fiind datorate cumulat pentru o anumită perioadă fiscală (lună, trimestru) în perioada fiscală următoare. Dreptul de a solicita plata se naște concomitent cu faptul generator, termenul legal privește doar executarea obligației patrimoniale. Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art.157 alin. (1) C. fisc. Exigibilitatea plății taxei intervine la data obligației de a depune decontul de TVA ori altă declarație, termenul fiind comun pentru depunerea declarației și efectuarea plății.

Deci, facturarea ulterioară faptului generator trebuie să păstreze „regimul în vigoare la data efectuării operațiunilor respective.”

Facturarea se face cu întârziere din diferite motive: fie utilizatorul nu comunică veniturile la termenul scadent în vederea determinării remunerației, fie utilizatorul nu comunică ponderea de utilizare a fonogramelor în vederea determinării remunerației.

În plus, organismele de gestiune colectivă, fiind asociații non-profit, în cazul utilizatorilor răi platnici nu pot risca să mai emită direct facturi fiscale, deoarece în situația în care acestea nu sunt încasate până la data scadentă de plată a TVA, sunt nevoite să susțină cuantumul TVA neîncasat din cota de administrare și astfel activitatea asociației este afectată, deoarece cota de administrare este pentru plata salariilor, chirie, taxe de timbru, expertize, taxe poștale (toate plicurile pleacă cu confirmări de primire) etc.

Cu privire la întrebarea „dacă acțiunea este întemeiată pe răspundere civilă delictuală, sumele datorate sunt purtătoare de TVA?”, intimata-reclamantă a arătat că, chiar dacă acțiunea este întemeiată pe răspundere civilă delictuală, sumele datorate sunt purtătoare de TVA. În Legea nr.8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe există temei de drept, respectiv art. 139, alin.2 litera b), care precizează că despăgubirile reprezintă triplul sumelor care ar fi fost legal datorate pentru tipul de utilizare ce a făcut obiectul faptei ilicite.

Prin acțiunea sa nu a solicitat triplul remunerației datorate, ci a solicitat doar cuantumul sumei care ar fi fost legal datorate, chiar dacă partea pârâtă nu și-a îndeplinit

obligatiile impuse de legea specială. Prin urmare, sumele încasate de sunt asimilate remunerațiilor, motiv pentru care sunt purtătoare de TVA.

Așa cum se poate observa, reclamanta nu se încadrează în excepțiile prevăzute de art.137 din Codul fiscal. La excepții se încadrează printre altele daunele-interese, penalitățile și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea unor obligații contractuale.

Punctul de vedere al apelantei-pârâte :::::::::::

Apelanta-pârâtă a arătat că, în conformitate cu dispozițiile prevăzute de art. 140 alin. (3) din Codul fiscal, cota de TVA aplicabilă livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii este cota în vigoare la data la care intervine faptul generator.

Momentul la care se produce faptul generator este deosebit de important, în special prin prisma determinării reglementării aplicabile în cazul unui conflict de legi în timp, valoarea taxei determinându-se potrivit cotei TVA și bazei de impozitare de la data faptului generator.

Potrivit prevederilor art.134¹ alin.1 din Legea nr.571/2003 (vechiul Cod fiscal) faptul generator intervine la data la care are loc livrarea bunurilor ori prestarea serviciilor, indiferent de data la care se emite factura de către furnizor.

Remunerația datorată artiștilor interpreți și executanți pentru radiodifuzare intră în categoria fiscală a prestării de servicii.

În ceea ce privește facturarea, art.155 alin.(1) din Codul fiscal instituie regula potrivit căreia factura trebuie emisă de către persoana impozabilă cel mai târziu în a 15-a zi a lunii următoare celei în care intervine faptul generator, exceptându-se cazurile în care factura a fost emisă anterior. Aceasta este o normă fiscală care face parte din dreptul public și nu o normă supletivă din dreptul privat. Prevederea legală urmărește tocmai evitarea influențării regimului fiscal aplicabil (inclusiv a cotei de TVA) în funcție de momentul la care persoana impozabilă emite factura.

Analizând prevederile legale mai sus prezentate, în speță, raportat la data la care intervine faptul generator, cota de TVA aplicabilă este de 19%.

În concluzie, nu poate fi acceptată opinia conform căreia ar trebui aplicată cota de TVA în vigoare data emiterii facturii cu întârziere (mai târziu de a 15-a zi a lunii următoare celei în care intervine faptul generator), întrucât astfel s-ar permite jonglarea cu dispozițiile legale, în sensul că s-ar da posibilitatea pentru persoana impozabilă emitentă a facturii de a alege între dispozițiile legale care îi sunt mai favorabile prin alegerea aplicării unei cote de TVA mai mică sau mai mare, după caz.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. Dreptul Uniunii.

Directiva TVA (Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347):

Titlul I Obiect și sferă de aplicare

Articolul 2 (1) Următoarele operațiuni sunt supuse TVA: (...)

(c) prestarea de servicii efectuată cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către o persoană impozabilă care acționează ca atare

Titlul III Persoane impozabile

Articolul 9 (1) „Persoană impozabilă” înseamnă orice persoană care, în mod independent, desfășoară în orice loc orice activitate economică, indiferent de scopul sau rezultatele activității respective.

Orice activitate a producătorilor, comercianților sau persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și agricole și activitățile prestate în cadrul profesiunilor liberale, este considerată „activitate economică”. Exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate este de asemenea considerată activitate economică.

Titlul IV Operațiuni taxabile

Capitolul 3 Prestarea de servicii

Articolul 24 (1) „Prestare de servicii” înseamnă orice operațiune care nu constituie o livrare de bunuri.

Titlul VI Fapt generator și exigibilitatea TVA

Capitolul 1 Dispoziții generale

Articolul 62 În sensul prezentei directive:

(1) „fapt generator” înseamnă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru ca TVA să devină exigibilă.

(2) TVA devine „exigibilă” atunci când autoritatea fiscală dobândește în temeiul legii, la un moment dat, dreptul de a solicita taxa de la persoană obligată la plata acesteia, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

Capitolul 2 Livrarea de bunuri și prestarea de servicii

Articolul 63 Faptul generator intervine și TVA devine exigibilă atunci când sunt livrate bunurile sau sunt prestate serviciile.

Articolul 64

(1) Atunci când determină decontări sau plăți succesive, livrarea de bunuri, alta decât cea constând în închirierea de bunuri pe o anumită perioadă de timp sau vânzarea de bunuri cu plată în rate, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) litera (b), și prestarea de servicii sunt considerate efectuate la expirarea perioadelor la care se referă decontările sau plățile respective.

(2) Statele membre pot prevedea că, în anumite cazuri, livrarea continuă de bunuri sau prestarea continuă de servicii pe o anumită perioadă de timp se consideră efectuată la intervale de cel puțin un an.

Articolul 65 În cazul în care plata este făcută înainte de livrarea bunurilor sau prestarea de servicii, TVA devine exigibilă la încasarea plății și la suma încasată.

Articolul 66 Prin derogare de la articolele 63, 64 și 65, statele membre pot prevedea ca TVA să devină exigibilă, pentru anumite operațiuni sau anumite categorii de persoane impozabile, la una din următoarele date:

- cel târziu la data emiterii facturii;
- cel târziu la data încasării plății;
- atunci când nu se emite o factură sau când aceasta este emisă târziu, într-un termen determinat de la data la care intervine faptul generator.

Titlul VIII Cote

Capitolul 1 Aplicarea cotelor

Articolul 93 Cota aplicabilă operațiunilor taxabile este cea în vigoare la momentul survenirii faptului generator.

Cu toate acestea, în următoarele situații, cota aplicabilă este cea în vigoare la momentul la care TVA devine exigibilă:

(a) în cazurile prevăzute la articolele 65 și 66; (...)

Titlul XI Obligațiile persoanelor impozabile și ale anumitor persoane neimpozabile

Capitolul 1 Obligația de plată

Secțiunea 1 Persoane obligate la plata TVA către autoritățile fiscale

Articolul 193 TVA se plătește de orice persoană impozabilă ce efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii impozabilă, cu excepția cazului în care se plătește de o altă persoană în conformitate cu articolele 194-199 și articolul 202.

Articolul 203 TVA este datorată de orice persoană ce menționează această taxă pe o factură.

Articolul 206 Orice persoană impozabilă obligată la plata TVA are obligația de a plăti valoarea netă a TVA cu ocazia depunerii declarației privind TVA prevăzute la articolul 250. Cu toate acestea, statele membre pot stabili o altă dată pentru plata respectivei sume sau pot solicita efectuarea unor plăți provizorii anticipate.

Capitolul 3 Facturare

Secțiunea 3 Emiterea facturilor

Articolul 220 Orice persoană impozabilă se asigură că o factură este emisă fie de propria persoană sau de clientul său, fie de un terț, în numele său și în contul său, în următoarele cazuri:

- (1) pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii pe care le-a efectuat către altă persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă;
- (2) pentru livrări de bunuri prevăzute la articolul 33;
- (3) pentru livrări de bunuri efectuate în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 138;
- (4) pentru orice avans care i-a fost achitat înainte ca una dintre livrările de bunuri prevăzute la punctele 1, 2 și 3 să fi fost efectuată;
- (5) pentru orice avans care i-a fost achitat de către altă persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă înainte de încheierea prestării de servicii.

2. Dreptul intern:

2.A. Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Titlul VI Taxa pe valoarea adăugată

Capitolul I Definiții

Art. 125 Definiția taxei pe valoarea adăugată

Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.

Capitolul II Operațiuni impozabile

Art. 126 Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;
- b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;
- c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;
- d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

Capitolul III Persoane impozabile

Art. 127 Persoane impozabile și activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate. (...)

Capitolul IV Operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei

Art. 128 Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziționat și livrat bunurile respective ea însăși, în condițiile stabilite prin norme. (...)

Art. 129 Prestarea de servicii

(1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 128.

(2) Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.

(3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul și/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. (...)

Capitolul VI Faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

Art. 134 Faptul generator și exigibilitatea – definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.

(4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei.

(4¹) În cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul de TVA la încasare prevăzut la art. 134² alin. (3), regimul de impozitare aplicabil este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția situațiilor în care se emite o factură sau se încasează un avans, înainte de data la care intervine faptul generator. În aceste situații se aplică regimul de impozitare în vigoare la data emiterii facturii sau la data încasării avansului, după caz.

(5) În cazul schimbării regimului de impozitare se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, și la art. 134² alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, mai puțin în cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare pentru care se aplică regulile stabilite la art. 134² alin. (7). Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru micile întreprinderi prevăzute la art. 152, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153, pentru facturile emise înainte de trecerea la regimul de taxare.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (4) - (5), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile art. 140 alin. (3) și (4), iar pentru operațiunile prevăzute la art. 160 regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei conform art. 134² alin. (1) și (2).

(7) În cazul prestărilor de servicii pentru care au fost încasate avansuri pentru valoarea parțială a prestării de servicii și/sau au fost emise facturi pentru valoarea parțială a prestării de servicii până la data de 31 decembrie 2009 inclusiv, dar faptul generator de taxă intervine după această dată, se aplică prevederile alin. (4) și (5).

Art. 134¹ Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignatar la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi.

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.

(4) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producție.

(5) Prin norme sunt definite contractele de consignație, stocurile la dispoziția clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformității.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari.

(8) În cazul livrărilor de bunuri și al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică și altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăși un an.

(9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesiune, arendă de bunuri, acordare cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct și superficia, asupra unui bun imobil, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății.

(10) Pentru prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 150 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an și care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (8), livrarea continuă de bunuri, altele decât cele prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) și f), pe o perioadă care depășește o lună calendaristică, care sunt expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea ori transportul bunurilor și care sunt livrate în regim de scutire de TVA sau care sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de către o persoană impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice, în conformitate cu condițiile stabilite la art. 143 alin. (2), se consideră ca fiind efectuată în momentul încheierii fiecărei luni calendaristice, atât timp cât livrarea de bunuri nu a încetat.

(12) Prestările de servicii care nu se regăsesc la alin. (7) - (10) se consideră efectuate la data finalizării prestării serviciului respectiv.

Art. 134² Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării ori prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri sau alte mașini similare.

Capitolul VIII Cotele de taxă

Art. 140 Cotele

(1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse. (...)

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei. (...)

2.B. Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe:

Art. 98 (1) Artistul interpret sau executant are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza ori de a interzice următoarele: (...)

g) radiodifuzarea și comunicarea publică ale interpretării sau ale execuției sale, cu excepția cazului în care interpretarea ori execuția a fost deja fixată sau radiodifuzată;

g¹) în situația specificată la lit. g) au dreptul numai la remunerație echitabilă; (...)

(3) Remunerația echitabilă prevăzută la alin. (1) lit. g) se stabilește și se colectează conform procedurii prevăzute la art. 131, 131¹, 131² și 133.

Art. 106⁵ (1) Pentru utilizarea directă sau indirectă a fonogramelor publicate în scop comercial ori a reproducerilor acestora prin radiodifuzare sau prin orice modalitate de comunicare către public, artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme au dreptul la o remunerație unică echitabilă.

(2) Cuantumul acestei remunerații se stabilește prin metodologii, conform procedurii prevăzute la art. 131, 131¹ și 131².

(3) Colectarea remunerației unice se efectuează în condițiile prevăzute la art. 133.

(4) Organismele de gestiune colectivă beneficiare stabilesc, printr-un protocol, care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, proporția repartizării remunerației între cele două categorii de beneficiari. În cazul în care beneficiarii nu depun protocolul la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a metodologiilor, remunerația se împarte, în mod egal, între cele două categorii de beneficiari.

Art. 123¹ (1) Gestiunea colectivă este obligatorie pentru exercitarea următoarelor drepturi: (...) f) dreptul la remunerație echitabilă recunoscut artiștilor interpreți și producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică și radiodifuzarea fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora

Secțiunea a II-a Organismele de gestiune colectivă a dreptului de autor și a drepturilor conexe

Art. 124 Organismele de gestiune colectivă a dreptului de autor și a drepturilor conexe, denumite în cuprinsul legii organisme de gestiune colectivă, sunt, în sensul prezentei legi, persoane juridice constituite prin liberă asociere, care au ca obiect de activitate, în principal, colectarea și repartizarea drepturilor a căror gestiune le este încredințată de către titulari.

Art. 127 (1) Statutul organismului de gestiune colectivă trebuie să cuprindă dispoziții cu privire la: (...) i) modalitățile de stabilire a comisionului datorat de titularii de drepturi organismului de gestiune colectivă pentru acoperirea cheltuielilor necesare funcționării;

Art. 134 (1) Exercițarea gestiunii colective încredințate prin contractul de mandat nu poate restrânge în nici un fel drepturile patrimoniale ale titularilor.

(2) Gestiunea colectivă se exercită potrivit următoarelor reguli: (...)

b) comisionul datorat de titularii de drepturi, care sunt membri ai unui organism de gestiune colectivă, pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare a acestuia, prevăzute la art. 127 alin. (1) lit. i), cumulat cu comisionul datorat organismului de gestiune colectivă care este colector unic, potrivit prevederilor art. 133 alin. (2) lit. c) și alin. (4), nu poate fi mai mare de 15% din sumele colectate anual; (...)

d) sumele colectate de un organism de gestiune colectivă se repartizează individual titularilor de drepturi, proporțional cu utilizarea repertoriului fiecăruia, în termen de maximum 6 luni de la data colectării; titularii de drepturi pot pretinde plata sumelor colectate nominal sau a celor a căror repartizare nu presupune o documentare specială în termen de 30 de zile de la data colectării.

3. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe

Nu au fost identificate hotărâri judecătorești în care instanța să fi analizat aspectele în discuție, obligarea la plata TVA s-a realizat fără o argumentare distinctă a fundamentului legal al acestei obligări și nu s-a pus în discuție nici cota de TVA aplicabilă unui anume raport juridic.

4. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei

Nu a fost identificată astfel de jurisprudență.

5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate;

5.1. În primul rând, trebuie lămurit aspectul dacă operațiunea de colectare a remunerațiilor datorate pentru utilizarea drepturilor de autor și a drepturilor conexe, efectuată de către organismele de gestiune colectivă, reprezintă o *operațiune impozabilă* în sensul art.126 din Codul fiscal.

Curtea notează că Legea nr. 571/2003, abrogată începând cu 1 ianuarie 2016 prin Legea nr.227/2015, prin care s-a adoptat noul Cod fiscal, este aplicabilă raportului juridic dedus judecății.

În speță, organismul de gestiune colectivă colectează drepturile conexe patrimoniale cuvenite artiștilor interpreți sau executanți, pentru utilizarea prin radiodifuzare a fonogramelor sau a reproducerilor acestora, de la apelantul-pârât, în calitate de organism de radiodifuziune.

Remunerația unică echitabilă cuvenită artiștilor interpreți sau executanți, pentru utilizarea prin radiodifuzare a fonogramelor sau a reproducerilor acestora, nu este colectată de în nume propriu, ci pe seama acestor titulari.

Pentru efectuarea acestui serviciu de colectare a remunerațiilor unice echitabile în numele titularilor de drepturi, titularii de drepturi datorează un comision, al cărui quantum este stabilit prin Statutul organismului de gestiune colectivă conform art. 127 alin. 1 lit. i) din Legea nr. 8/1996, cu condiția de a fi respectată limita maximă de 15% prevăzută de art. 134 alin. 2 lit. b) din lege.

Prima condiție, prevăzută de art. 126 alin. 1 lit. a) din Codul fiscal, pentru a se putea considera că o asemenea operațiune este supusă TVA-ului, este aceea ca operațiunea în discuție să constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, efectuate cu plată.

Având în vedere faptul că Legea nr.571/2003 definește noțiunea de „prestare de servicii” prin opoziție cu cea de „livrare de bunuri”, precum și faptul că operațiunea de colectare a remunerațiilor de către organismul de gestiune în numele titularilor nu constituie în mod cert o livrare de bunuri, rezultă că sunt incidente dispozițiile art. 129 din Codul fiscal pentru a stabili dacă operațiunea în cauză constituie o prestare de servicii.

În opinia instanței, operațiunea de colectare a remunerației unice echitabile, realizată de către organismul de gestiune în numele titularilor drepturilor conexe, constituie o activitate de prestare de servicii ce se poate încadra în dispozițiile art. 129 alin. 1 și 2 din Codul fiscal - având în vedere faptul că intimatul-reclamant este persoană impozabilă și că realizează această operațiune nu în nume propriu, ci în contul titularilor drepturilor conexe dreptului de autor – artiștii interpreți sau executanți ale căror fonograme se pretinde că au fost utilizate de către apelanta-pârâtă, în modalitatea radiodifuzării.

În continuare, problema de drept care se ridică este aceea dacă această operațiune de colectare (în privința căreia opinia instanței este că poate fi calificată drept o prestare de servicii) este efectuată cu plată.

Având în vedere faptul că celelalte condiții prevăzute de art. 126 alin. 1 lit. b)-d) Cod fiscal sunt îndeplinite, de răspunsul la această întrebare depinde însăși calificarea operațiunii în cauză drept impozabilă sau nu, deoarece - dacă comisionul suportat de titularii de drepturi

conexe nu poate fi considerat o „plată” în sensul art. 126 alin. 1 lit. a) din Codul fiscal - atunci operațiunea efectuată de organismul de gestiune colectivă nu va fi supusă TVA-ului.

Astfel, Curtea consideră a fi îndeplinite celelalte condiții, prevăzute de art. 126 alin. 1 lit. b)-d) Cod fiscal, deoarece: locul de prestare a serviciilor este în România; prestarea serviciului este realizată de o persoană impozabilă; prestarea serviciului rezultă din una din activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. 2 (așa cum arătam, opinia instanței este în sensul că suntem în prezența unei activități economice decurgând din exploatarea, în numele și pe seama titularilor de drepturi de autor și de drepturi conexe, de bunuri incorporeale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. 2 teza finală Cod fiscal și art. 9 alin. 1 teza finală din Directiva TVA).

În opinia instanței, comisionul încasat de organismul de gestiune colectivă nu poate fi considerat o „plată” în sensul art. 126 alin. 1 lit. a) din Codul fiscal.

Pentru a ajunge la această concluzie, Curtea a avut în vedere modul de redactare a dispozițiilor art.2 alin.1 lit.c) din Directiva TVA – potrivit căruia prestarea de servicii este supusă TVA dacă este „efectuată cu titlu oneros” de către o persoană impozabilă care acționează ca atare.

Jurisprudența CJUE în interpretarea acestei norme din Directiva TVA este în sensul că „o prestare de servicii nu este efectuată cu titlu oneros, în sensul Directivei TVA, decât în cazul în care între prestator și beneficiar există un raport juridic în care au loc prestații reciproce, plata primită de prestator constituind contravaloarea efectivă a serviciului furnizat beneficiarului (Hotărârea din 3 martie 1994, Tolsma, C-16/93, par. 14, Hotărârea din 27 octombrie 2011, GFKL Financial Services, C-93/10, par. 18 și Hotărârea Lebara, C-520/10, par. 27). Potrivit acestei jurisprudențe, existența unei legături directe între serviciul prestat și contraprestația primită este, așadar, necesară. Astfel, atunci când activitatea unui prestator constă în furnizarea în exclusivitate a prestațiilor fără o contravaloare directă, nu există o bază de impozitare și aceste prestații nu sunt, așadar, spuse plății TVA-ului.

În speță, există un raport juridic triunghiular - între utilizatori (organismele de radiodifuziune), titularii drepturilor conexe patrimoniale (artiștii interpreți sau executanți ale căror fonograme sunt utilizate în modalitatea radiodifuzării) și organismele de gestiune colectivă desemnate de ORDA drept colectori a remunerațiilor cuvenite artiștilor interpreți sau executanți pentru radiodifuzarea fonogramelor de comerț și a celor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora de către organismele de radiodifuziune – în care organismele de radiodifuziune care utilizează fonogramele au obligația conform legii și Metodologiilor aplicabile să plătească o remunerație unică echitabilă către organismele de gestiune colectivă; și în care organismele de gestiune colectivă au dreptul conform legii drepturilor de autor și a drepturilor conexe să rețină un comision stabilit conform Statutelor proprii cu limita stabilită conform 134 alin. 2 lit. b) din Legea nr. 8/1996.

În opinia instanței, nu există un raport juridic direct în care să aibă loc prestații reciproce între – pe de o parte artiștii interpreți sau executanți în calitate de titulari de drepturi conexe patrimoniale și, respectiv, organismul de gestiune colectivă care acționează în numele lor și – pe de altă parte organismul de radiodifuziune care utilizează fonogramele. Obligația utilizatorilor de a plăti remunerația unică echitabilă, respectiv a titularilor drepturilor conexe de a suporta comisionul își au izvorul în lege – art. 98 alin. 1 lit. g¹) și art. 106⁵ din Legea nr. 8/1996 și Metodologiile aplicabile, care determină cuantumul remunerației unice echitabile, respectiv art. 127 alin. 1 lit. i) și art. 134 alin. 2 lit. b) din Legea nr. 8/1996.

5.2. În al doilea rând, se impune a fi lămurit modul de interpretare a dispozițiilor art.134 și art.140 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, în sensul dacă faptul generator și, respectiv, exigibilitatea taxei, în funcție de care se stabilește cota de TVA aplicabilă, au loc la data utilizării drepturilor conexe de autor care a generat obligația de plată a remunerației unice echitabile sau la data rămânării definitive a hotărârii judecătorești prin care a fost stabilită obligația de plată amintită.

Opinia instanței este în sensul că se aplică acea cotă de TVA ce este în vigoare la data utilizării drepturilor conexe, pentru următoarele motive:

Principiul prevăzut de teza I a art.134 alin. 1 și 4 din Codul fiscal este cel conform căruia regimul de impozitare aplicabil este acela în vigoare la data la care intervine faptul generator; iar potrivit art. 134¹ Cod fiscal, faptul generator intervine la data prestării serviciilor, nefiind incidentă, în opinia instanței, niciuna din excepțiile prevăzute de Capitolul VI din Codul fiscal.

De asemenea, potrivit art. 140 alin. 3 Cod fiscal, regula este aceea a cotei de TVA în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. 2, când se aplică cota de TVA în vigoare la data exigibilității taxei.

Excepția prevăzută de teza a II-a a art. 134 alin. 1 și 4 din Codul fiscal este aceea conform căreia, în anumite situații, expres prevăzute de art. 134² alin. 2 Cod fiscal, se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei.

În speța de față nu este incidentă niciuna dintre cele trei situații de excepție prevăzute limitativ de art. 134² alin. 2 Cod fiscal, deoarece:

- ::::::::::: nu a emis facturile înainte de data la care a intervenit faptul generator (art. 134² alin. 2 lit. a Cod fiscal);

- nu suntem în situația efectuării unor plăți în avans (art. 134² alin. 2 lit. b Cod fiscal);

- nu suntem în situația prestării unor servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri sau alte mașini similare (art. 134² alin. 2 lit. c Cod fiscal).

Intimata-reclamantă ::::::::::: a afirmat că emite facturile ce cuprind TVA în baza hotărârii judecătorești prin care se stabilește cuantumul remunerației unice echitabile, având în vedere și practica organelor de control fiscal, așa încât solicită a se constata că este aplicabilă cota de TVA în vigoare la momentul pronunțării hotărârii judecătorești.

Curtea nu poate primi acest argument, deoarece constată că nu are suport în dreptul intern.

Astfel, Curtea observă că legiuitorul comunitar (art. 66 din Directiva TVA) a lăsat la latitudinea statelor membre posibilitatea de a prevedea în legislațiile lor interne ca TVA-ul să devină exigibilă - pentru anumite operațiuni sau anumite categorii de persoane impozabile, ce trebuiau a fi stabilite de statele membre - la data emiterii facturii.

Or, din examinarea Capitolului VI al Codului fiscal, Curtea constată că o asemenea excepție nu a fost prevăzută în dreptul intern, singura excepție admisă de legiuitorul român fiind aceea a exigibilității TVA la data emiterii facturii, atunci când factura este emisă înainte de data la care intervine faptul generator (art. 134² alin. 2 lit. a Cod fiscal).

În consecință, în opinia Curții, este aplicabilă regula prevăzută de teza I a art. 134 alin. 1 și 4 din Codul fiscal și art. 140 alin. 3 teza I Cod fiscal, cota TVA-ului fiind aceea în vigoare la data la care intervine faptul generator, respectiv data prestării serviciilor, conform art. 134¹ alin. 1 Cod fiscal.

Pentru aceste considerente,

DISPUNE:

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

1. Dacă încasarea de către organisme de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe a comisionului prevăzut de art.127 lit.1 lit. i) și art.134 alin.2 lit.b) din Legea nr.8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe reprezintă o operațiune efectuată cu plată în sensul art.126 alin.1 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal și în consecință, colectarea remunerațiilor pentru utilizarea drepturilor de autor și a drepturilor conexe de către organisme de gestiune colectivă poate fi calificată drept o operațiune impozabilă în sensul art.126 din Codul fiscal.

2. Dacă în interpretarea art.134 și art.140 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, faptul generator și respectiv exigibilitatea taxei, în funcție de care se stabilește cota de TVA aplicabilă, au loc la data utilizării drepturilor de autor care a generat obligația de plată a

remunerației sau la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care a fost stabilită obligația de plată amintită.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dispune suspendarea judecății conform prevederilor art.520 alin.2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică de la :::::::::::

PREȘEDINTE

::::::::::::::::

JUDECĂTOR

::::::::::::::::

GREFIER

::::::::::::::::

Red.....